

VIATGE PER TERRES DE CASTELLA
DEL 4 AL 8 D'ABRIL 2009
(reportatge elaborat per Lluís Torras)

Dissabte

Sortiem 31 socis i amics del Centre a la "perillosa" hora de les sis del matí cap a Segòvia. Passada Saragossa, Tarazona i part de la província de Sòria, arribarem a Segòvia capital a l'hora de dinar. L'hotel, molt ben situat, a 150m del famós **Acueducto**, amb bones vistes directes des de l'hotel. Visita a la ciutat: molt interessant la Catedral (últim dels temples gòtics de Castella), el barri vell, la plaça Major i l'impressionant Alcàsser de Segòvia, antic palau reial molt ben situat dalt d'una penya i amb una magnífica vista sobre la bonica campinya, el riu i diversos antics temples i monestirs. Espai protegit i molt ben conservat.

Entre la caminada i el viatge, a sopar i a dormir aviat, doncs anem cansats.

Diumenge

Va de palaus... En primer lloc anem a la **Granja de San Ildefonso**, palau d'estiu dels reis. Cal destacar, a més de l'edifici i el mobiliari molt ben conservats, la magnífica col·lecció de grans tapissos, una de les millors col·leccions d'Europa i els espectaculars jardins plens de sortidors d'aigua i canals.

Palau de Riofrio: es veu que a una tal Isabel de Farnesio, segons esposa de Ferran VI, que volia manar molt, se la van treure de sobre i, per "entretenir-se" es va fer fer aquest enorme palau perdut enmig d'un Coto de Caza on no hi va arribar a viure mai... així anaven les coses. Posteriorment s'ha fet servir per anar a caçar. El palau i el paratge és una mica fred i trist, interessant el museu d'animals dissecats amb diorames molt atractius.

En resum, que bé vivien uns pocs a l'esquena dels altres. Això no ha canviat gaire per desgràcia. Avui hem dinat en un saló grandios de **Casa Cándido**, el tradicional **Cochinillo asado**, amb tota la divertida presentació de tallar-lo amb un plat. Una sola llarga taula per a tots ha fet que passéssim una agradable estona tots plegats.

Dilluns

Àvila. Visita obligada a les muralles. L'antiguíssima basílica de San Vicente, s. XII i XIV, i la magnífica Catedral del Salvador i el seu museu. La ciutat és Patrimoni de la Humanitat. Aquí tocava comprar "yemas de Santa Teresa", formatges i xoriços. Per dinar tocava el famós "chuletón de Ávila".

Passejada per la ciutat que, igual que Segòvia, manté una sèrie de carrers i comerços antics i el costum de passejades dels veïns que ens fa retrocedir a anys ja passats. Sembla que el temps i el món s'hagin aturat.

Tarda: **Castillo de Coca**. Impressionant recinte emmurallat d'estil gòtico-mudéjar fet de totxos cuits. El castell pertany a la Casa de Alba (Duquesa d'Alba) però està cedit a l'Estat Central que l'ha reformat i el manté. Bona forma de mantenir una propietat sense posar-hi ni un cèntim.

Dimarts

Ja comencem el retorn cap a Sòria. Matí: passem per **El Burgo de Osma** (5800 habitants), petita ciutat catedralícia. Té una preciosa Catedral, barreja d'estils des del romànic del s.XII fins a la grandiosa torre barroca del s. XVII.

Visitem la Catedral, claustre i exposició de tresors, amb un fred impressionant. Després a fer un bon tec a una de les antigues cases porxadades del carrer principal.

Tota aquesta zona, com la majoria del viatge, transcorre per paratges semideserts i carregats d'història. Un, a l'autocar, mig somniant, espera trobar-se en una corba del camí, una batalla entre sarraïns i les ordes templàries o hospitalàries, molt presents en aquests llocs. Arreu es troben restes de castells i fortificacions com el famós poble de **Calatanyazor**, dalt d'un turó, amb les seves senzilles cases de l'Edat Mitjana ben conservades. La tradició diu que allí va tenir lloc la batalla dels cristians contra les tropes del moro Al-Mansur (Almanzor) encara que allí

diuen que és sols una llegenda.

Arribats a Sòria, vam sopar i, després, alguns valents doncs feia un fred que pelava, vam anar a veure la processó de Setmana Santa, el pas de dues confraries. Processó nocturna en un ambient seriós i de fervor com correpon a la gent d'aquestes terres.

Dimecres

Sòria té només 36.000 habitants (la província, tota, deuen ser uns 90.000, segons el guia caben tots al camp del Barça). Té algunes coses interessants. Faré esment de dos llocs, per a mi, dels millors del viatge.

Façana romànica de Santo Domingo: una de les belleses notables del romànic castellà i a més magníficament explicat per un gran guia sorià que era un erudit amb un preciós castellà. Era un goig sentir-lo.

San Juan de Duero: conjunt d'arquitectura romànica castellana, església del s.XII i impressionant claustre del s.XIII amb capitells i columnes dignes de destacar. El conjunt pertanyia a l'orde militar dels hospitalaris. El paratge, al costat del Duero, en un lloc molt tranquil, et transportava cap als segles medievals.

Ja de tornada, parada a Saragossa per dinar. Visita a l'enormitat d'**El Pilar**, de gust bastant...

Tot allò bo s'acaba. L'excursió va ser un èxit, el bon ambient, els llocs i paratges visitats, tot gràcies en part a la magnífica feina ben feta dels socis organitzadors que ja fa molt que dediquen esforços i temps perquè tot surti bé. A tots ells, gràcies.

No vull acabar sense citar l'incansable Jordi Centelles, sempre atent a filmar llocs i vistes dels assistents, i després la feinada de muntar la pel·lícula i fer-la arribar a tothom. Per cert, hi té força traça.

Una salutació a tots i fins la propera!

